

midlede kunnet købe en grund ved grænsen mellem by og land for en lille pris og med en ringe udbetaling og derefter indbetalt til kloak- og vejfond gennem en årrække, hvor grunden anvendtes til kolonihaver. På denne måde fandt en stor opsparring sted hos hidtil ubemidlede. Denne form er søgt sikret ved oprettelsen af mellemzoner, hvor prisen på jord må formodes at ligge lavt, fordi den indtil videre ikke kan bruges til bymæssig udvikling, men hvor udstykning til haver kan finde sted, og hvor der ved byplan er sørget for den senere kommende udvikling. Endvidere har venstre og det konservative folkepartis medlemmer ment, at ejerne havde krav på så faste vilkår som muligt, og har derfor foreslået ordene „indtil 15 år“ i byudviklingslovens § 1 ændret til „mindst 15 år“ og foreslået strøget den administrative overflytning fra en zone til en anden ud over flytning fra mellemzone til inderzone.

Da venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget så absolut ikke ønsker zoner og planer lagt så stramt, at man binder befolkningen stærkt ved valget af bosted, har man i § 5 i byudviklingsloven foreslået indført en bestemmelse om, at der skal inddrages så store områder i inderzonerne, altså i byområderne, at der er tilstrækkeligt til efterspørgslen, hvilket naturligvis må betyde, at man må forme udviklingen således, at befolkningen får så forskelligartede områder at vælge imellem, at deres ønsker kan tilfredsstilles.

Da hele det i byudviklingsloven behandlede problem trods alle paragraffer stærkt kan præges af den opfattelse, der råder hos dem, der udarbejder planerne, har venstres og det konservative folkepartis medlemmer for at sikre, at den forståelse, rigsdagen har lagt i loven, trænger igennem, foreslået indsat § 3. Denne sikrer den folkevalgte forsamlings sidste bedømmelse af byudviklingsplanen, altså af selve byformen.“

Som ordfører for Danmarks kommunistiske parti udtalte *Alfred Jensen* ved lovforslagets 2. behandling i folketinget, at han var tilhænger af, at der blev lovgivet på dette område. Det af ministeren fremsatte lovforslag havde dog visse mangler, og det ville blive forringet ved vedtagelsen af de foreslåede ændringer, som kommunisterne derfor ville stemme imod. Ved tredje behandling afholdt partiet sig fra at stemme, mens lovforslaget iøvrigt vedtoges med enstemmig tilslutning i begge ting.

73. Lov om ændring af lov nr. 181 af 29. april 1938 om byplaner. (Minister for byggeri og boligvæsen *Kjærboel*). [A. sp. 3037. — C. sp. 1845 og 1899].